

først om flere Aar vil kunne afgive Maskinunderofficerer af 2den Klasse, at være betænkt paa at kunne udfylde saadanne Pladser ad privat Vej.

Som en anden Forandring skal jeg omtale de vordende Kadetters Lærings-Søfart, som ved den eksisterende Søværnslov er fastsat til 9 Maaneder, medens Forslaget kun fordrer „mindst 2 Maaneder“. Ændringen synes maaske uvæsentlig, men jeg betragter den som et meget betydningsfuldt Fremskridt; jeg er tilbøjelig til at sige, at selv om jeg ikke kunde gennemføre andre Forandringer ved Søofficersskolen, maatte jeg sætte noget ind paa at fjerne denne Fortidslevning, der burde være gaaet over Bord sammen med den Rejsning, for hvis Skyld den er indført. Jeg mener ikke, at to Maaneders Søfart netop er det heldigste, men Hensynet til Tiden for den Skoleeksamen, paa hvis Absolvering man maa lægge Vægt, har her øvet sin Indflydelse.

Endnu skal jeg blot nævne Søofficerernes Fortsættelsesskole, da den er et nyt Led i Uddannelsen. Som det vil vides, har under den nuværende Ordning i Aarenes Løb nogle af Flaadens Officerer gennemgaaet et Kursus paa Hærens Officersskole, men da det maa erkendes, at *alle* Flaadens Officerer, som Følge af den hurtige Udvikling af Krigsteknikken, trænge til en videre Uddannelse i en modnere Alder end den, de have ved Afgangen fra Kadet-skolen, har man, som konstant Led i Officersuddannelsen, indføjet et gennem to Aar fortsat Uddannelseskursus, som jeg haaber vil blive et virksomt Middel til at bringe Søofficeren paa Højde med Udviklingen i hans Fag.

Hermed skal jeg paa det bedste anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie, stolende paa, at man vil være enig med mig i, at hvad enten vort Flaademateriel bliver stort eller lille, maa dets Personel have en tidssvarende Uddannelse, og dernæst at man vil erindre, at Reformer, som først virke fuldt ud nogle Aar efter, at de ere satte i Gang, ikke kunne udsættes lige saa længe som hurtigere virkende Forandringer paa de dermed sammenhørende Omraader.

Endelig skal jeg forelægge Forslag til Lov angaaende nogle Lønningsbestemmelser for Søværnet, som er et nødvendigt Appendiks til Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Søværnets Ordning af 28. Maj 1880. Det blev fremsat i Landstinget i forrige Samling, men naaede ikke at komme til anden Behandling. Derimod

afgav det derom nedsatte Udvalg en enstemmig Betænkning, hvori det anbefalede Lovforslagets Vedtagelse med nogle af Ministeriet stillede Ændringsforslag.

Jeg tillader mig altsaa at forelægge i Forbindelse med det nys af mig forelagte Lovforslag om Skoleundervisningen det hertil hørende Forslag til Lov om nogle Lønningsbestemmelser ved Søværnet, som jeg herved anbefaler til det høje Ting.

Formanden: De saaledes forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Rettens Pleje.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Sagen sattes under Forhandling.

Krabbe: Første Behandling af denne Sag begyndte den 19. November forrige Aar og sluttede i Løbet af den derpaa følgende Uge. Det kan ikke være Meningen her at genoptage den da afsluttede almindelige Forhandling. Det vilde ikke være til Sagens Fremme, og jeg antager, at det høje Ting ikke vil vente dette. Naar Sagen staar til første Behandling i Dag, da er dette jo kun en Følge af vor Forretningsordens noget stive Regler, lidt ubøjelige Regler, i denne Henseende, og den første Behandling i Dag skal kun være det efter Forretningsordenen nødvendige Gennemgangsled for at faa Sagen til den anden Behandling, som glippede i Fjor. Naar jeg derfor tager Ordet, har jeg alene til Hensigt at udtale, at siden vi i Fjor ikke kunde faa en anden Behandling, saa ere vi, der interessere os levende for denne Sags Fremme, glade ved, at den højtærede Justitsminister har forelagt Forslaget øjeblikkelig i Aar. Ligesom han ønske vi, at Sagen maa fremmes ved et kraftigt og fremskyndet Arbejde i dette Ting, saa at den tidlig paa Samlingen maa kunne gaa over til det andet Ting. Jeg skal derfor, uden at inklade mig paa Sagens Realitet, anbefale, at Lovforslaget gaar hurtigt igennem første Behandling, derefter til et Udvalg, og at der derpaa i dette bliver arbejdet saa kraftigt, som denne Sags store Betydning fordrer.